

ISSN 2278 - 1641

UGC Care Listed Journal

புதுப்புனைல்

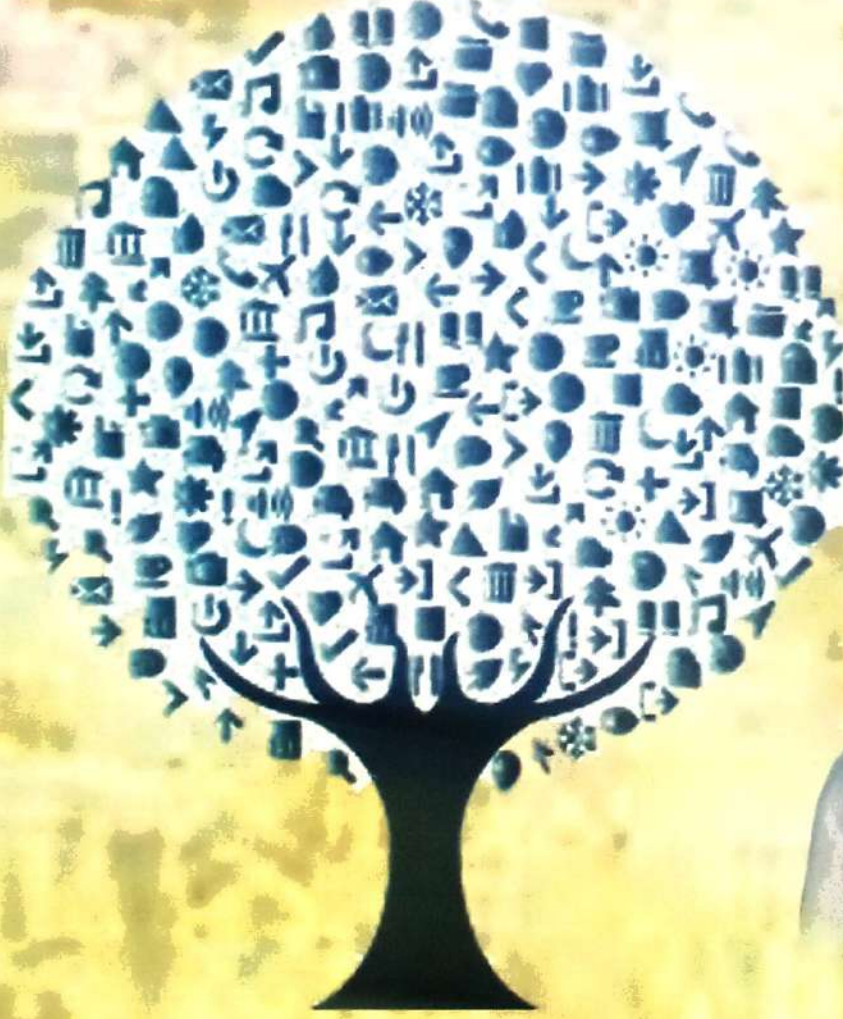
கலை இலக்கிய மாத இதழ்

மலர் : 14

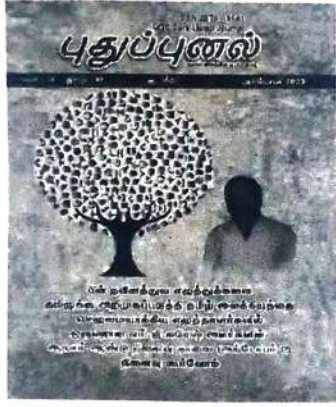
இதழ் : 10

ரூ. 150/-

அக்டோபர் 2023

பின் நவீனத்துவ எழுத்துக்களை
தமிழுக்கு அறிமுகப்படுத்தி தமிழ் இலக்கியத்தை
செழுமையாக்கிய எழுத்தாளர்களில்
ஒருவரான எம்.ஜி.சுரேஷ் அவர்களின்
ஆறாம் ஆண்டு நினைவு நாளை (அக்டோபர் 2)
நினைவு கூர்வோம்

புதுப்புனல்
புதுப்புனல்

புதுப்புனல்

கலை இலக்கிய மாத இதழ்
pudhupunal@gmail.com

செல் : 9962376282
9884427997

ஆசிரியர்

இர. இரவிச்சந்திரன்

நிர்வாக ஆசிரியர்

சாந்தி ரவிச்சந்திரன்

தனி இதழ் : ரூ. 100/-
ஆண்டு சந்தா : ரூ. 1200/-
3 ஆண்டு சந்தா : ரூ. 3500/-
ஆயுள் சந்தா : ரூ. 15000/-

வெளிநாட்டு ஆண்டுச்சந்தா :
ரூ. 10000/-

வெளிநாட்டு
3 ஆண்டுச் சந்தா:
ரூ. 25000/-

புதுப்புனல் வளர்ச்சிக்கான
நன்கொடை மற்றும்
சந்தா தொகையை
PUDHU PUNAL
என்ற பெயரில்

இந்தியன் ஒவர்ஸிஸ் வங்கி
திருவல்லிக்கேணி கிளையில்
(C/A NO. 009802000007279)
IFSC - IOBA0000098
பணமாக வங்கியிலும்
செலுத்தலாம் மற்றும்
Gpay : 99623 76282 எண்ணிலும்
மேலும் பணவிடையாகவோ
வரைவோலையாகவோ
காசோலையாகவோ
கீழ்க்காணும் முகவரிக்கு
அனுப்புக.

புதுப்புனல்
117, திருவல்லிக்கேணி தெருஞ்சாலை,
(முதல் மாடி) திருவல்லிக்கேணி,
சென்னை - 600 005. (ரத்னா பேப் எதிரில்)

உள்ளடக்கம்

ஆய்வு கட்டுரைகள்

1. சாயத்திரையில் சாயத்தொழில் அ. புவனேஸ்வரி 6
2. ஒப்பனையில் பெண்களின் கூந்தல் யோ.நே. ஆட்லின் பியூலா 9
3. அறிவியல் பார்வையும் வைரமுத்து படைப்பும் வீ.பாரதிராஜா 11
4. குறிஞ்சிக்கலியில் கரும்பொருள்கள் சீ.கிருஷ்ணமூர்த்தி 15
5. தோப்பில் முஹம்மது மீரானின் நாவல்கள் புலப்படுத்தும்
இசுலாமியப் பெண்களின் வாழ்வியல் டே.ஷீஜா 17
6. அழகிய நாயகி அம்மாவின் கவலை நாவல் புலப்படுத்தும்
பெண்களின் சமூக நிலை ஜோ. ஜீவா 20
7. முருகம் தமிழம் ஜெ. கவிதா 22
8. புறநானூறும் போர் நெறிகளும் கா. அண்ணாமலை 24
9. ஆழ்வார் பாசுரங்களில் புறமரபு வழி அணிநலன்கள் க.ரேவதி 27
10. பதினெண் கீழ்க்கணக்கு அறநூல்களில் பெண்ணிய முரண்கள் கோ. கமலா 30
11. கம்பராமாயணத்தில் முருகனின் தொன்மக் கூறுகள் ம. கண்ணன் 33
12. குறுந்தொகையில் தலைமை மாந்தர்களின் சிறப்பினை ஆ. கவிதா 35
13. சங்க இலக்கியங்களில் நீர் பாதுகாப்பு முறைகள் இரா. கயல்விழி 38
14. சங்க அக இலக்கிய ஏவல் மாந்தர்களின் இருப்பும் இயக்கமும் ல. நிவேதா 41
15. சு. சமுத்திரத்தின் ஒரு கோட்டுக்கு வெளியே புதினத்தில்
இடம்பெற்றுள்ள இதிகாசப் பதிவுகள் ம. ஹரிகிருஷ்ணன் 43
16. திருமந்திரத்தில் உடல் நலச்சிந்தனைகள் ம. இராஜேஸ் 45
17. குறிஞ்சித்திணையில் உணவும் பண்பாடு ச. மோனலிசா 48
18. அனுபவக் காவலர்களின் மொழிபெயர்ப்பில் ஏற்படும்
சிக்கல்கள் மதுரா சிவகுமரன் 51
19. கதைப்பாடல்கள் சித்தரிக்கும் ஒண்டி வீரன் க. முத்துச்செல்வம் 54
20. முதலாழ்வார்களின் பக்திச் செறிவு ந. கிருஷ்ணவேணி 57
21. ஆய்வுப்பொருள்கோள் பெ.செல்வக்குமார் 59
22. இந்திரா செளந்தரராஜனின் மிராய்ச்சித்தம் வெளிப்படுத்தும்
சமுதாயம் ரா. தமிழரசி 63
23. பட்டினப்பாலை காட்டும் தமிழர் வாழ்வியல் ரா. கபிலவன் 67
24. கலைஞரின் கவிதை மழையில் பகுத்தறிவு சிந்தனைகள் மு.இராமசாமி 70
25. நற்றிணையில் நீர் க.ரம்யா 72
26. தெலுங்கு மொழியில் இலக்கிய வகைச் சொற்கள் ஆந்திர
பாஷா பூஷணத்தை முன்வைத்து சு. கார்த்திக் 75
27. திருமங்கையாழ்வார் பாசுரங்களில் உவமை நயம் எஸ். பூதீதர் 78
28. நோக்கம் அடிப்படையில் தலையங்க இலக்கியம் சே. வனிதா 81
29. அரசு மற்றும் தனியார் பள்ளிகளில் ஆங்கில வழி பயிலும் மாணாக்கர்
தமிழ் மொழி கற்றல் கற்பித்தலில் சந்திக்கும் இடப்பாடுகள் பா. கவிதா 84
30. செடிகளும் வாழ்வியலும் அ.அருளம்மை 87
31. கலைஞரின் ரோமாயிரிப் பாண்டியனில் அகஸ்டஸ் சீசர் பாத்திரப்
படைப்பு சு. விமலா 90
32. ஈரோடு தமிழன்பன் கவிதைகளில் அரசியல் சிந்தனைகள்
ச. கமித்திரா தேவி 92
33. நற்றிணை நெய்தல் திணைப் பாடல்களில் முதல் கரும்பொருள்களால்
சிறக்கும் உரிப்பொருள் தோ. ஷோபாகிரிஸ்டிடி 95
34. யுவ புரஸ்கார் விருது பெற்ற தமிழ்ப் படைப்புகள் ஓர் அறிமுகம்
த. கவிதா 97
35. அயோத்திதாசரும் நாட்டார் வழக்காற்றியலும் வீ.குருசாமி 100
36. சங்க இலக்கியத்தில் சூழலியல் ஜெ. பரிமளம் 103
37. சங்க இலக்கியத்தில் எழுத்தும் கல்வியும் ரெ.வனிதா 106

சங்க இலக்கியத்தில் சூழலியல்

Seedmoney க்காக வறப்பட்ட நிதி நல்கையில் எழுதப்படும் கட்டுரை

ஆய்வாளர்

வெ. பரிமளம்

உதவிப்பேராசிரியர்

தமிழ் இலக்கியத்துறை

நல்ல முத்து கவுண்டர் மகாலிங்கம் கல்லூரி

பொள்ளாச்சி

கூலியல் என்பது தாவரங்கள் விலங்குகள் உள்ளிட்ட அனைத்து உயிரினங்களையும் அவை ஒன்றோடு ஒன்று கொண்டுள்ள தொடர்பையும் குறிக்கும். மனித வாழ்வும் சூழலும் ஒன்றோடு ஒன்று பின்னிப்பிணைந்தவை. அதை உணர்ந்த சங்க தமிழர்கள் சூழலைத் தன்னில் இருந்து வேறாகக் கருதாமல் அதனோடு ஒன்றிணைந்து வாழ்ந்தனர். சூழல் குறித்த விழிப்புணர்வு அதிகம் இருக்கும் இக்காலகட்டத்தில் சங்கத் தமிழர்களின் சூழலியல் அறிவைப் பற்றி அறிந்து கொள்வது தேவையாக இருக்கின்றது.

சூழலியல்

சூழலில் என்பது மனிதனுக்கும் இயற்கைக்கும் இடையிலான உறவை ஆராய்வதாகும். இதை தற்பொழுது Ecology என்பர். நிலம், நீர், காடுகள், கடல், கனிமங்கள் காலநிலை, நிலவியல் போன்ற அனைத்தையும் உள்ளடக்கியது. புவியின் இயற்கை நிலைகள் அனைத்தும் சுற்றுச்சூழல் என்பதில் அடங்குகிறது. உயிரினங்கள் வாழும் பகுதியில் உள்ள காற்று, நீர் போன்றவை அடங்கிய இயற்கை நிலையே சுற்றுச்சூழல் என்று (கிரியாவின் தற்காலத்தமிழ் அகராதி P-462) கூறுகிறது. சூழல் மண்டலத்தில் உள்ள உயிரற்ற காற்று, நீர், வெப்பம், ஒளி இன்னபிறவும் உயிருள்ள தாவரங்கள், உயிரினங்கள் போன்றவற்றையும் உள்ளடக்கியதே சுற்றுச்சூழலாகும். (சுற்றுச்சூழல் பாதுகாப்பு P-401) என்றும் சுற்றுச்சூழல் என்பது மனிதனுக்கும் இயற்கைக்கும் உள்ள நுண்மையான சமன்படுத்தப்பட்ட மென்மையான உறவாகும். (மேலது P-415) என்றும் கூறுகிறது. சூழலைச் சார்ந்தே மனிதன் இயங்குகின்றான். மனித வாழ்வு என்பது பிறரையும் பிற பொருளையும் சூழ்ந்த வாழ்வாகும்.

சங்க இலக்கியமும் சூழலியலும்

சங்கப் புலவர்கள் இயற்கையைப் பேணினர். இயற்கையால் அமைந்ததே உலகு என்னும் கொள்கையைக் கொண்டவர்கள். நிலம், நீர், தீ, வளி, விசும்பு ஆகிய ஐந்தும் சேர்ந்தது தான் இயற்கை என்கிறது தொல்காப்பியம். நிலம், நிலம், பறவை, செடி, கொடி, மரம், உயிரினங்கள் ஆகிய அனைத்தையும் உள்ளடக்கிய இயற்கையை முதற்பொருள், கருப்பொருள், உரிப்பொருள் என மூன்றாகப் பகுத்தனர். இது பண்டைத் தமிழரின் சூழலியல் பார்வையில் இன்றியமையாத கூறாகும். நிலம், நீர் அவற்றை ஆதாரமாகக்

கொண்ட காலநிலை, அதன் இயக்கம் ஆகியவற்றை உள்ளடக்கிய நிலமும் காலமும் முதற்பொருள் ஆகும். உயிரினங்களை பற்றி கூறுவது கருப்பொருளாகும் இதை

முதலென்படுவது நிலம் பொழுது இரண்டின்

இயல்பு என மொழிப

தொல்காப்பியம் அகத்திணையியல் நூற்பா -5

தெய்வம் உணாவே மா மரம் புள் பறை

செய்தி யாழின் பகுதியொட்டு தொகை இ

அவ்வகைப் பிறவம் கருவென மொழிப

தொல்காப்பியம் அகத்திணையியல் நூற்பா -30

என்கிறது தொல்காப்பியம்.

நிலமும் சூழலும்

மனிதர்கள் உள்ளிட்ட உயிரினங்கள் வாழக்கூடிய இடம் நிலமாகும். தட்பவெப்பம், மழை போன்ற காரணங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டும் புவியியல் வேறுபாட்டின் அடிப்படையிலும் அக்காலத்தில் நிலங்களை பகுத்திருந்தனர். மேலும் அந்தந்த நிலத்தில் உள்ள மரம், பூ ஆகியவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டே குறிஞ்சி, முல்லை, மருதம், நெய்தல், பாலை என நிலங்கள் பெயர் பெற்றிருக்க வேண்டும். ஒவ்வொரு திணையும் ஒவ்வொரு சூழல் தொகுதியாகும். காடுறை உலகம், மைவரை உலகம், பெருமணல் உலகம் என தொல்காப்பியர் நிலங்களால் ஆன சூழல் தொகுதியை குறிப்பிடுகிறார். இந்த அடிப்படையிலேயே சங்கஇலக்கியங்கள் பாடப்பட்டுள்ளன. அகத்திணை பாடல்கள் அனைத்தும் இயற்கையோடு இணைந்து எழுதப்பட்டவை ஆகும். அவை முழுவதும் சூழல் மண்டலத்தை விளக்கும் விதமாகவே அமைந்துள்ளன. நிலத்தை வைத்து உருவாக்கப்பட்ட சூழல் தொகுப்பில் வாழ்ந்த மக்கள் அந்நிலத்தில் கிடைத்த தாவரங்கள், விலங்குகள், பழங்கள் ஆகியவற்றையே உண்டு வாழ்ந்தனர். குறிஞ்சி நில மக்களுக்கு திணை, கிழங்கு, வேட்டையாடி கிடைத்த உணவுகள் போன்றவையும் கடலோர நெய்தல் நில மக்கள் உணவில் மீனும் மருதநிலத்தில் நெல் உணவும் தவிர்க்க முடியாத ஒன்றாகும். முல்லை நில மக்கள் கால்நடை வளர்ப்பு, விவசாயம் ஆகியவற்றால் தங்கள் உணவுத் தேவையை பூர்த்தி செய்தனர். அவர்களின் உணவு முறை நிலம் சார்ந்தே அமைந்து இருந்தது. அது மட்டுமன்றி குடியிருப்பு, உயிரினங்கள், தாவரங்கள்

ஆகிய அனைத்தும் குழுவியல் பார்வையில் இன்றியமையாதது. கொள்ளையடித்தல் என்னும் பாவை நில மக்களின் தொழில் அவர்களின் குழல் சார்ந்த ஒன்றாகும். நிலமே மக்களின் வாழ்வைத் தீர்மானித்தது.

மரமும் சூழலும்

மரங்கள் சுமார் 38 கோடி ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் தோன்றியது என்பர். மண் அரிப்பை தடுக்கவும் மண் வளத்தை மேம்படுத்தவும் துண் உயிரிகள் வளரவும் பல்லுயிரிகளின் வளமைக்கும் மரங்கள் வித்திட்டு கரியமில வாயுவை உறிஞ்சுகின்றன. பறவை விலங்குகள் போன்றவற்றின் உணவு மூலமாகவும் அவற்றின் வாழிடங்களாகவும் அமைகின்றன. சங்க இலக்கியத்தில் காணப்படும் ஐந்திணைகளும் அந்தந்த நிலத்துக்குரிய மரங்களை வகைப்படுத்துகின்றன. குறிஞ்சிக்குரிய மரங்களாக சந்தனம், தேக்கு, மூங்கிலும் முல்லை நிலத்தில் கொன்றை, காயா, போன்ற மரங்களும் மருத நிலத்தில் காஞ்சி, மருதம் போன்ற மரங்களும் நெய்தல் நிலத்தில் கண்டல், புன்னை, ஞாழல் போன்ற மரங்களும் பாவை நிலத்தில் ஓமை, பாவை, கள்ளி போன்ற மரங்களும் சுட்டப்பட்டுள்ளன. அவை நிலத்திற்கேற்ப வளரும் இயல்புடையவை.

அனைத்து மரங்களையும் அனைத்து இடங்களிலும் வளர்க்க முடியாது. குறிஞ்சி நிலத்தில் இருக்கக்கூடிய மரங்கள் ஆழ வேர் கொண்டவை. உயரமாக வளரக்கூடியவை. மண் கரைந்து ஓடாமல் வேர்களை இறுக்கிப் பிடிக்கும் தன்மை கொண்டவை. கடல் சீற்றம், புயல் போன்றவற்றால் ஏற்படும் வெள்ளம் முதலியவற்றில் இருந்து மக்கள் தம்மைக் காத்துக் கொள்ள கடற்கரையோரங்களில் மரங்களை நட்டு வளர்த்தனர். தாழை, புன்னை அடம்பக்கொடிகள் போன்றவை கடற்கரையோரங்களில் வளர்க்கப்பட்டன. அம்மரங்கள் அடர்ந்த சோலைகள் கடல் கொண்டு வந்து சேர்த்த மணல் குன்றுகளால் சூழப்பட்டிருக்கும். மணற்குன்றுகளால் சூழப்பட்டு இருக்கும் அப்பகுதி கண்டல் வேலி என்று அழைக்கப்பட்டன. தாழைகள் அவைகளை தாங்கும் தன்மை கொண்டது. கண்டல் வேலிகள் பற்றிய செய்தியை

குருகின் வெண்புறம் மொசிய வார்த்தும் தெண்கடல்
கண்டல் வேலிய ஊர் அவள் (நற்றிணை -74, 6-10)

என்கிறது. கடல் சீற்றத்தால் பெருகி வரும் அவைகள் கடற்கரையோரம் உள்ள மரங்களில் மோதி சிறு நுரையாக மாறி இல்லாமல் போகும் என்பதை

பெருதீர்க்கல் சிறுநுரை மெல்ல மெல்ல மெல்ல
இல்லாகுமே (குறுந்தொகை 290, 4-6)

என்ற அடிகள் கட்டுகின்றன. பெரும் அவைகளை சிறு நுரைகளாக மாற்றும் தன்மையானது வளைந்த மடல்களையுடைய தாழை மரங்களுக்கே உரித்தானது. நெய்தல் நிலங்களில் தாழை அதிக அளவில் காணப்படுவதற்கு தமிழர்களின் சூழலியல் அறிவே காரணமாக இருக்க வேண்டும். கடற்கரையோரங்களில் மட்டுமின்றி ஆற்றங்கரை ஓரங்களிலும் ஞாழல், புன்னை முதலான மரங்கள் நடப்பட்டு இருந்தன. இவை மண் அரிப்பை தடுத்து ஆற்றுநீர் ஊருக்குள் புகாமல் தடுக்கும் தன்மை உடையது. வையை ஆறு வந்து மோதும் கரைகளில் மரங்கள் இருந்த செய்தியை

அகரு வளை ஞெமை ஆரம்
இணை வந்து மதுரை மதில் பொருடும் வான் மலர் தாஅய்
(பரிபாடல் 12,5-9) என்கிறது.

கடல் நீர் ஆவியாகி அவ்விடத்தில் வெற்றிடம் உருவாகும் கடற்கரையில் உள்ள காற்றானது கடலில் உள்ள வெற்றிடத்தை நோக்கி சென்று விடுவதால் கடற்கரைகள் வெப்பமுடையதாகிவிடுகின்றன. இதை உணர்ந்த சங்கத் தமிழர்கள் கடற்கரை ஓரங்களில் மரங்கள் நிறைந்த சோலைகளை அமைத்திருந்தனர்.

மரம் நடுதல்

மழை பொழிவதற்கும் பல உயிர்கள் வாழ்வதற்கும் மரங்களை முக்கியக்காரணி ஆகும். ஆகையால் தான் மரங்களின் தேவையை உணர்ந்த மக்கள் மரங்களை நட்டு வளர்த்தனர். அவற்றை மறுஉற்பத்தியும் செய்தனர். வெள்ளம் போன்ற காரணங்களால் ஆற்றில் அடித்து வரப்பட்ட மரங்களை வீட்டில் கொண்டு போய் வளர்த்ததாக குறுந்தொகை 361 கூறுகிறது. மேலும்

நும்மினும் சிறந்தது நுவ்வை ஆகும் என்று
அன்னை கூறினள் புன்னை யது சிறப்பே
(நற்றிணை 172,4-5)

என்னும் பாடல் மரம் செடி கொடி போன்றவற்றை தங்கள் இல்லத்தில் ஒருவராக கொண்டதோடு புன்னையை மறு உற்பத்தி செய்ததையும் புலப்படுத்துகிறது. மனிதர்கள் மட்டுமன்றி விலங்கு பறவைகளின் எச்சமும் கூட விதைப்பரவலுக்கு காரணமாக அமைந்ததை குமிழும் பழங்களை உண்டு வெள்ளாடு துப்பிய விதைகள் எங்கும் காணப்பட்டன என்னும் கருத்தை

குமிழ் உன் வெள்ளை பருவாய் பெயர்த்த
வெண்கால் தாய வண்கஆற் பந்தர் (புறம் 324,9-10)

என்னும் அடிகளால் அறியலாம்.

மரம் வெட்டுதல்

சுற்றுச்சூழலுக்கு மிகப்பெரிய பாதுகாவுலாக விளங்கும் மரங்களை வெட்டுதல் என்பதை சங்கத்தமிழர் அறமற்ற செயலாகக் கருதினர். ஒரு சிறு செடி கூட யானையைக் கட்டும் கட்டு தறியாக மாறும் எனவே சிறு செடிகளை கூட வெட்டக்கூடாது என்கிறது நாலடியார் 192. மருத்துவப்பொருட்களை தயாரிக்கக்கூட மரத்தினை வெட்டக்கூடாது என்ற உயர்ந்த கொள்கை கொண்டவர்கள் தமிழர்கள். இதை

மரம் சா மருந்தும் கொள்ளார் (நற்றிணை 226) என்கிறது.

மரத்தினை வெட்டுதல் கொல்லும் தொழிலுக்கு இணையானது என்கிறது புறநானூறு. மரங்களை வெட்டுவது மட்டுமின்றி அதன் நுனியைக் கிழிப்பதை கூட அறமற்ற செயலாக பண்டைத் தமிழர் கருதினர். நச்சுமரமாயினும் கொல்லக்கூடாது என்கிறது திருச்சதகம். ஆகையால் மரம் வெட்டுவதை மிகப்பெரிய பாதகச் செயலாக சங்கத்தமிழர்கள் கருதி இருந்ததை அறிய முடிகிறது.

மக்கும்பொருட்கள்

சூழலுக்கு கேடு விளைவிக்காத மண்ணில் மக்கிப்போகக்கூடிய நழையாடைகளை பெண்கள் அணிந்தனர். மழை பெய்யும் காலங்களில் மலழயில் இருந்து தங்களை காத்துக் கொள்ள பனை ஓலையால் செய்யப்பட்ட குடைகளை பயன்படுத்தினர் என்பதை

பகங்கொடை பலவுடன் பொதிந்து
பெரும் பெயல்விடியல் விரித்து விட்டன

(குறுந்தொகை 168)

என்கிறது. சங்ககால மக்கள் மண்ணுக்கு கேடு விளைவிக்காத மக்கும் பொருட்களை பயன்படுத்தி குழலைக் காத்தனர் என்பதை அறிய முடிகிறது.

கடப்பாதுகாப்பு

தாமரை பூத்திருக்கும் வயலில் வள்ளையின் கொடிகளை உழக்கிய வாளை மீன்களை உண்ணும் நீர் நாயானது பிரப்பங் கொடியின் பழைய தூறுகளில் தங்கும் என்று கூறும் அகநானூற்றுப் பாடலால் உயிரினங்கள் ஒன்றிணைந்து இடப் பாதுகாப்புடன் வாழ்ந்த தன்மை விளக்கப்படுகிறது. முள்ளிச்செடியின் வேர்களில் வளை அமைத்து நண்டுக்கள் பாதுகாப்புடன் வாழ்ந்தன என்பதை ஐங்குறுநூறு பதிவு செய்கிறது. தாவரங்கள் உயிரினங்களுக்கு இடப் பாதுகாப்பினை அளிக்கின்றது.

பல்லுயிர்ச்சூழல்

மரங்கள் அடர்ந்த நிலப்பகுதி காடுகள் எனப்பட்டன. காடுகள் பல்வேறு உயிர்களின் வாழ்விடம் ஆகும். விலங்குகள், பறவைகள் ஆகியவற்றின் அடிப்படை வாழ்விற்கு ஆதாரமான காடுகள் மரங்களால் உருவானவை. மரங்கள் அதிகம் இருந்தால்தான் பல்லுயிர்ச்சூழல் வளம் பெறும். காடும் காடு சார்ந்த நிலமும் என்றே முல்லை நிலம் அடையாளப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. அத்தகைய பல்லுயிர்ச்சூழல் அமைந்த காடுகள் இருந்ததை முல்லை வையுணைத் தோன்ற என்ற அகநானூற்று பாடல்(4) விளக்குகிறது. மரங்கள் அழிந்தால் மரத்தினால் பெருகும் பல்லுயிர்கள் அழியும். அதனால் காலநிலை மாற்றமும் சூழலியல் சமமின்மையும் தோன்றும்.

விலங்குகளும் சூழலும்

இயற்கையில் சமநிலை ஏற்படுத்த அனைத்து உயிரினங்களும் முக்கியமானதாகும். ஓரினம் அதிகமாகி மற்றொரு இனம் அழிந்தால் அது சூழலியல் கேடுகளுக்கு வழிவகுக்கும். இதை முன்னோர்கள் தங்கள் சங்கப் பாடல்களில் பதிவு செய்துள்ளனர். இதற்கு சான்றாக புலி பற்றிய செய்திகள் அமைகின்றன. சிங்கத்தை விட புலி பற்றிய குறிப்புகளே சங்க இலக்கியங்களில் அதிகமாக காணப்படுகிறது. எந்த இயற்கைச் சூழலில் புலிகள் அதிகமாக இருக்கிறதோ அங்கு யானைகள், மான், நரி, தாவர வகைகள் ஆகியவை அதிக எண்ணிக்கையில் இருக்கும் என்கின்றனர் தாவர வல்லுனர்கள் புலியே Apex of the Ecosystem என்கின்றனர். மான்கள் அதிக அளவில் இன விரத்தி செய்யும் இடங்களில் புலிகள் இல்லாவிட்டால் தாவர இனங்கள் முற்றிலும் அழிந்து விடும். சங்க இலக்கியங்களில் நிலப் பகுதிகளில் இயல்பாக சுற்றித்திரிந்த விலங்கினங்களின் மூலமே தலைவன் தலைவி வாழ்வு பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது மேலும் தமிழரது அக வாழ்விலும் புற வாழ்விலும் உயிரினங்கள் இன்றியமையாத இடத்தை பெற்றிருந்தன.

புல்லும் மாவும் புணர்ந்து இனிது உகள்க
கோட்டவும் கொடியவும் பூப்பல மழுனி
மெல்லிய அரிவை கண்டிகும்
மல்லல் ஆகிய மணங்கமழ் புறவே (ஐங்குறுநூறு 414)

என்னும் பாடல் பறவைகளும் விலங்குகளும் கலந்து வாழ்ந்த முல்லை வாழிடச் சூழலைக் காட்சிப்படுத்துகிறது.

புதுப்புனல் • அக்டோபர் 2023

பறவைகளும் சூழலும்

சூழலின் தன்மையை அறிய பறவைகள் சிறந்த அடையாளமாகும். சுற்றுச்சூழலில் சீர்கேடு, வாழிடச் சூழல் ஆகியவற்றில் மாற்றம் ஏற்பட்டால் பறவைகள் வேறு இடங்களைத் தேர்ந்தெடுத்து சென்றுவிடும். சங்க கால பறவைகள் பல்மயிர் பெருக்கமும் வளமும் பல்நிப் பெருகியது.

நீடு சினைப் புண்ணை நறுந்தாது உதிர
கோடு புணைக் குருகின் தோடு தலைப் பெயரும்
(குறுந்தொகை 375, 1-2)

என்னும் பாடலில் பறவைகளால் மரங்களில் இருந்து மகரந்தத் தாதுகள் உதிரும். இதனால் மகரந்தச் சேர்க்கை ஏற்படும் சூழல் உருவாவதை அறிய முடிகிறது.

ஆந்தைகளின் உணவு எலிகள் ஆகும். எலிகள் கலப்பமாக பெருகும் தன்மை உடையது. அவற்றின் பெருக்கத்தைக் கட்டுப்படுத்தா விட்டால் அது உணவு உற்பத்தியை பாதிக்கும். எலிகளை ஆந்தைகளே கட்டுப்படுத்தும் என்பதை உணர்ந்து அதைத் தலைவி வாயிலாக பதிவு செய்கின்றனர். தலைவனை சந்திக்கும் போது சத்தமிடாமல் இருந்தால் எலிக்கறி சமைத்து தருவதாக ஆந்தைகளிடம் கூறும் தலைவி வாயிலாக ஆந்தைகளின் முக்கியத்துவத்தை உணர்த்துகின்றனர். கழுகு இனத்தோடு சேர்ந்த பறவை எருவை ஆகும். இப்பறவைகள் இறந்து கிடக்கும் உயிரினங்கள், புலி போன்ற விலங்குகள் உண்டு விட்டுச் சென்ற எச்சங்களை ஆகியவற்றை உண்டு அவற்றை எருவாக மாற்றும் தன்மை உடையது. எச்சங்களை எருவாக மாற்றுவதால் எருவை என தமிழர்கள் பெயர் சூட்டி இருக்கலாம்.

கொடுவாய்ப் பேடைக்கு அல்கு இரை தரீஇய
மான்று வேட்டு எழுந்த செஞ்செவி எருவை
புறவுப் புலி துறந்த கலவுக் கழி கடுமுடை
கொள்ளை மாந்தரின் ஆனாது கவரும் (அகநானூறு 3,3-10)

என்பதால் அறியலாம்.

சங்கத்தமிழர் சூழலியல் என்ற கருத்தை பாடல்களில் எங்கும் புகுத்தவில்லை. ஆனால் அவர்கள் வாழ்வு நிலம், மரம், செடி, பறவை என்று சூழ்நிலை சிதையாமல் இயற்கையோடு இணைந்து இருந்தது. எந்த உயிரும் தன் இயல்பு மாறினால் சூழலை மட்டுமன்றி மற்ற உயிர்களையும் பாதிக்கும் என்பதை உணர்ந்து வாழ்வை மேற்கொண்டனர். அதி நவீன கண்டுபிடிப்புகள் இருக்கும் இக்கால கட்டத்தில் கூட சூழல் பேணுதல் என்பது கடினமான ஒன்றாக இருக்கின்றது. ஆனால் சங்கத்தமிழர் சூழலியல் பேணி சமநிலை வாழ்வை மேற்கொண்டனர் என்பதை அறிய முடிகிறது.

துணைநின்ற நூல்கள்

1. கிரியாவின் தற்காலத்தமிழ்
2. உரையாசிரியர் ச. பாலசுந்தரம் தொல்காப்பியம் பொருளதிகாரம்
3. சங்க இலக்கியத்தொகுப்பு
4. பதினெண் கீழ்க்கணக்கு நூல்கள்